

Wtorek, 10 września 2013 r.

53. podkreśla potrzebę udoskonalenia działań Komisji przy przekazywaniu wiedzy pochodzącej z badań naukowych i innowacji zainteresowanym stronom (takim jak MŚP czy instytuty naukowe) poprzez utworzenie połączonych baz danych, zapewniających jasny i sklasyfikowany przegląd wszystkich projektów w dziedzinie badań naukowych i innowacji finansowanych przez UE;
54. podkreśla znaczenie nowych inicjatyw, takich jak współużytkowanie zdolności przewozowych i logistycznych z myślą o bardziej wydajnym przewozie towarów; wzywa Komisję do usunięcia możliwych przeszkód dla tego typu inicjatyw;
55. podkreśla znaczenie norm emisji dla niektórych środków transportu, np. samochodów; jest zdania, że podobne podejście powinno zostać zbadane w odniesieniu do transportu lotniczego i żeglugi;
56. wspiera dalsze badania naukowe i innowacje w dziedzinie rozwiązań z zakresu bezpieczeństwa w sektorze transportu, pod warunkiem poszanowania zasad proporcjonalności, niedyskryminacji i ochrony danych;
57. potwierdza i wspiera zaproponowaną przez Komisję koncepcję działań w ramach europejskiej strategii w dziedzinie technologii transportu; nalega jednak, aby nie dało to podstawy prawnej do przyjmowania aktów prawnych delegowanych lub podobnych, lecz aby Komisja proponowała środki przyjmowane w ramach procedury współdecyzji;
58. wzywa Komisję do uwzględnienia priorytetów określonych w niniejszym sprawozdaniu przy opracowywaniu europejskiego strategicznego planu dotyczącego technologii transportowych oraz opcji dalszych działań;

o

o o

59. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0344

Uruchomienie wewnętrznego rynku energii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 września 2013 r. w sprawie uruchomienia wewnętrznego rynku energii (2013/2005(INI))

(2016/C 093/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Uruchomienie wewnętrznego rynku energii” oraz towarzyszące mu dokumenty robocze (COM(2012)0663),
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wytycznych dotyczących transeuropejskiej infrastruktury energetycznej i uchylającego decyzję nr 1364/2006/WE ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 994/2010 z dnia 20 października 2010 r. w sprawie środków zapewniających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylenia dyrektywy Rady 2004/67/WE ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Tekst przyjęty, P7_TA(2013)0061.

⁽²⁾ Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 1.

Wtorek, 10 września 2013 r.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2009/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającą dyrektywę 2003/54/WE ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 714/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 715/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1775/2005,
- uwzględniając dyrektywę 2012/27/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2009/71/Euratom z dnia 25 czerwca 2009 r. ustanawiającą wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych ⁽⁵⁾;
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając decyzję nr 994/2012/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 2012 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych w dziedzinie energii między państwami członkowskimi a państwami trzecimi ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 grudnia 2011 r. zatytułowany „Plan działania w zakresie energii do roku 2050” (COM(2011)0885),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 października 2012 r. zatytułowany „Akt o jednolitym rynku II – Razem na rzecz nowego wzrostu gospodarczego” (COM(2012)0573),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 6 czerwca 2012 r. zatytułowany „Energia odnawialna: ważny uczestnik europejskiego rynku energii” (COM(2012)0271),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. zatytułowaną „W kierunku nowej strategii energetycznej dla Europy na lata 2011-2020” ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie nawiązania współpracy w zakresie polityki energetycznej z partnerami spoza UE: podejście strategiczne do bezpiecznych, zrównoważonych i konkurencyjnych dostaw energii ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie przemysłu hutniczego UE ⁽⁹⁾,
- uwzględniając zalecenia uzgodnione w dniu 12 lutego 2013 r. podczas obrad okrągłego stołu na wysokim szczeblu w sprawie przyszłości hutnictwa,

⁽¹⁾ Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94.

⁽³⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 172 z 2.7.2009, s. 18.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 299 z 27.10.2012, s. 13

⁽⁷⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 64.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0238.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0509.

Wtorek, 10 września 2013 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie planu działania w zakresie energii do roku 2050 – przyszłość z energią ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje przyjęte w dniu 21 listopada 2012 r.: w sprawie przemysłowych, energetycznych i innych aspektów gazu łupkowego i olei łupkowych ⁽³⁾ oraz w sprawie wpływu działalności wydobywczej gazu łupkowego i oleju łupkowego na środowisko ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0262/2013),
- A. mając na uwadze, że państwa członkowskie zobowiązały się do przestrzegania jednoznacznych terminów ukończenia wewnętrznego rynku energii do 2014 r. i likwidacji tzw. wysp energetycznych w UE do 2015 r.;
- B. mając na uwadze, że ukończony wewnętrzny rynek energii jest niezbędny dla ogólnego bezpieczeństwa energetycznego Unii i zrównoważonego wykorzystania energii, i jest zasadniczą wartością dla globalnej konkurencyjności Unii, wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy, co zostało uznane w Akcie o jednolitym rynku II i strategii Europa 2020;
- C. mając na uwadze, że strategia energetyczna Komisji Europejskiej na rok 2020 opiera się na szacunkach dotyczących niezbędnych potrzeb inwestycyjnych w sektorze energii, które wynoszą 1 bilion EUR do 2020 r., z czego 540 mld EUR na wytwarzanie energii, a 210 mld EUR na sieci elektryczne i gazowe o znaczeniu europejskim;
- D. mając na uwadze, że plan działania w dziedzinie energii na rok 2050 podkreśla, że pełna integracja europejskich sieci energetycznych i otwarcie rynków to najważniejsze czynniki utrzymania równowagi między bezpieczeństwem energetycznym, konkurencyjnością, opłacalnością, zrównoważoną gospodarką i interesem konsumentów; mając na uwadze, że w planie działania w zakresie energii do roku 2050 stwierdzono, iż efektywność energetyczna, energia odnawialna i infrastruktura energetyczna są opcjami nienasuwanymi obaw;
- E. mając na uwadze, że udział energii odnawialnej w koszyku energetycznym Europy zwiększa się w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej; mając na uwadze, że włączenie na dużą skalę odnawialnych źródeł energii wymaga dostosowania sieci i usprawnienia elastyczności;
- F. mając na uwadze, że jednolity rynek energii upoważni Unię do mówienia jednym głosem w stosunku do partnerów zewnętrznych i zapewni równe warunki wszystkim przedsiębiorstwom unijnym i pozaunijnym, przy jednoczesnym zapewnieniu norm społecznych i środowiskowych i działaniu na rzecz wzajemności w państwach trzecich;
- G. mając na uwadze, że należy utworzyć system, który umożliwi państwom członkowskim wymianę informacji dotyczących zawartych z krajami trzecimi porozumień o dostawach energii;
- H. mając na uwadze, że europejski wewnętrzny rynek energii i odnośne krajowe rynki energii muszą być konkurencyjne i oferować wszystkim konsumentom, którzy zajmują centralne miejsce na rynku energii, rzeczywisty wybór oraz przejrzyste informacje, mając na uwadze, że urzeczywistnienie wewnętrznego rynku energii jest istotne dla obniżenia kosztów i cen energii do przystępnego i konkurencyjnego poziomu w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej; mając na uwadze, że obniżone ceny na rynkach energii często nie znajdują przełożenia na konsumentów;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0086.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0088.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0444.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0443.

Wtorek, 10 września 2013 r.

- I. mając na uwadze, że Europejska Wspólnota Energetyczna, stosując wspólnotową metodę, musi opierać się na silnym wspólnym rynku energii, koordynacji zakupu energii poza UE i wspólnym europejskim finansowaniu nowych zrównoważonych technologii energetycznych, zwłaszcza w dziedzinie badań i innowacji;
- J. mając na uwadze, że osiągnięto pewien postęp w kierunku lepszej współpracy transgranicznej, częściowej likwidacji wysp energetycznych i zapobieganiu przerw w dostawach;
 1. z zadowoleniem przyjmuje istotny komunikat i towarzyszący mu plan działania, który streszcza osiągnięte dotychczas postępy i czekające nas wyzwania związane z ukończeniem wewnętrznego rynku energii;
 2. przyjmuje do wiadomości, że prawdopodobnie utrzyma się tendencja wzrostu cen energii, ponieważ są one obecnie powiązane – w przypadku gazu – z cenami baryłki ropy, a w przypadku energii elektrycznej – z cenami paliw kopalnych, a ponadto dodatkowo oddziałuje na nie uzależnienie Europy od importu ropy i gazu, wpływ środków interwencyjnych, niewystarczające działania mające na celu wspieranie efektywności energetycznej oraz brak inwestycji niezbędnych do utrzymania i modernizacji systemów energetycznych (w tym przesyłów w obie strony i połączeń wzajemnych), w celu utrzymania wysokiego poziomu bezpieczeństwa dostaw i ułatwienia integracji odnawialnych źródeł energii; dlatego opowiada się, przy jednoczesnym poszanowaniu swobody wymiany handlowej, za oddzieleniem mechanizmu ustalania cen gazu od indeksacji ropy na rzecz bardziej elastycznych alternatyw;
 3. podkreśla, że rozwój zasobów własnych doprowadzi do powstania nowych węzłów wymiany handlowej w UE oraz rynków spot dla gazu i energii elektrycznej, tym samym zapewniając UE i państwom członkowskim rzeczywistą możliwość ustalania swych własnych cen energii, także na szczeblu regionalnym i lokalnym;
 4. uznaje europejską wartość dodaną lepszej koordynacji polityki energetycznej i współpracy państw członkowskich, w duchu solidarności, a także tworzenia skutecznych i bezpiecznych transgranicznych systemów energetycznych, w ten sposób budując synergię poprzez usprawnione zarządzanie popytem i podażą energii, ułatwione dzięki inteligentnym technologiom na szczeblu systemu dystrybucyjnego;
 5. zwraca uwagę na znaczenie rynków regionalnych oraz współpracy między państwami członkowskimi w odniesieniu do usuwania barier, przyspieszania procesu integracji i poprawy wydajności sieci;
 6. przypomina o swym poparciu dla utworzenia Europejskiej Wspólnoty Energetycznej państw członkowskich i zwraca się do Komisji i Rady Europejskiej o przedstawienie sprawozdania na temat postępów w jej tworzeniu;

Rynek zorientowany na konsumenta

7. podkreśla, że końcowi odbiorcy energii – zarówno osoby prywatne, MŚP, jak i przemysł – znajdują się w centrum przyjaznego użytkownikom i przejrzystego wewnętrznego rynku energii; zauważa, że dlatego muszą być oni odpowiednio chronieni oraz dokładnie informowani, a także mieć łatwy dostęp do informacji, tak by byli w stanie w pełni korzystać ze swoich praw, a jednocześnie być zachęceni do odgrywania aktywniejszej roli w pobudzaniu konkurencji na rynku, przechodząc z pozycji biernych odbiorców do aktywnych, dobrze poinformowanych konsumentów i prosumentów;
8. podkreśla znaczenie zapewnienia konkurencyjnego, łatwego w zarządzaniu i przejrzystego rynku energii, oferującego rzeczywisty wybór i konkurencyjne ceny konsumentom oraz dostarczającego wszystkim obecnym i przyszłym odbiorcom energii w UE bezpiecznych, zrównoważonych, dostępnych cenowo i niezawodnych sposobów wytwarzania energii, uwzględniającego interesy przyszłych pokoleń;
9. jest zdania, że większy udział ze strony konsumentów będzie ułatwiony dzięki lokalnym spółdzielniom na rzecz energii odnawialnej, inicjatywom na rzecz zbiorowej zmiany operatora, agregatorom lub innym elementom umożliwiającym działanie, takim jak zdecentralizowane magazynowanie i inteligentne urządzenia; uważa, że takie elementy umożliwiające działanie pomogą konsumentom w lepszym zrozumieniu i zarządzaniu zużyciem energii, a tym samym staną się bardziej elastyczne i reagujące (zarówno z perspektywy popytu, jak i podaży), i że mogą poprawić dostęp do energii odnawialnej i tworzyć niezbędne inwestycje finansowe;

Wtorek, 10 września 2013 r.

10. przypomina o korzyści, jaką przynosi zastosowanie zmiennych opłat za korzystanie z sieci, tak by zachęcić konsumentów do zużywania energii poza okresami dużego obciążenia sieci gwoli promowania zrównoważonego wykorzystywania energii;

11. jest przekonany, że inteligentne technologie muszą dostarczać konsumentom dokładnych, zrozumiałych i przyjaznych dla użytkownika informacji oraz muszą umożliwiać im kontrolę swego zużycia i produkcji energii; uważa dlatego, że inteligentne technologie musi uzupełniać dynamiczne, internetowe zarządzanie siecią przesyłową i dystrybucyjną integrujące takie usługi, jak usługi wspierania sieci, dobrowolne reagowanie strony popytowej, usługi w zakresie efektywności energetycznej, mikrogeneracja i rozwiązania w zakresie magazynowania energii oraz lokalne lub domowe pośrednictwo; podkreśla jednak, że należy gruntownie skontrolować poziom zużycia energii wymagany w przypadku inteligentnych liczników do zapewnienia korzyści ekonomicznych, a od konsumentów ilości energii poniżej tego poziomu nie należy wymagać nabywania inteligentnych liczników;

12. wyraża zaniepokojenie z powodu sytuacji, w której firmy telekomunikacyjne są zachęcane do zarządzania danymi sieci dystrybucyjnych, ponieważ przejęcie przez nie takiej odpowiedzialności wzbudza poważne wątpliwości co do ochrony danych, a także zawiera ryzyko, że operatorzy będą musieli nabywać dane techniczne niezbędne do wypełniania swej funkcji jako operatorzy systemu dystrybucyjnego;

13. przyznaje, że ubóstwo energetyczne stanowi poważne wyzwanie dla państw członkowskich; zwraca uwagę, że jednakowe dla wszystkich podejście nie uwzględnia zróżnicowania realiów krajowych; uważa dlatego, że szczególnie narażeni konsumenci wymagają specjalnej i skutecznej ochrony, i że w tym celu należy wprowadzić odpowiednie mechanizmy, unikając jednocześnie zakłóceń rynku; podkreśla, że istnieją już konkretne środki, zgodnie z wymogami trzeciego pakietu energetycznego;

14. zauważa, że rewolucja związana z gazem łupkowym w USA zmniejszyła emisje CO₂, jednocześnie dając przemysłowi USA znaczną przewagę konkurencyjną;

Bieżące wyzwania towarzyszące tworzeniu wewnętrznego rynku energii

15. podkreśla, że wewnętrzny rynek energii nie został jeszcze utworzony i że krajowe rynki energii nie zaspokajają potrzeb ani oczekiwań odbiorców, ponieważ w niektórych państwach członkowskich nadal są oni narażeni na wysokie ceny, ograniczony wybór dostawców, producentów i taryf, ogólnie niską jakością usług, często zbyt słabą ochronę konsumentów oraz trudności przy zmianie dostawcy; dlatego podkreśla potrzebę budowania rynku bardziej przyjaznego użytkownikom, gdzie konsumenci mogą odgrywać aktywną rolę i stać się prosumentami na ogólnounijnym rynku, na którym dysponują oni informacjami na temat warunków oferowanych przez poszczególnych dostawców w sposób umożliwiający ich łatwe porównanie; w tym kontekście odnotowuje rolę zbiorowej zmiany operatora przy wzmocnieniu pozycji konsumentów i zapewnieniu niższych cen energii;

16. jest przekonany, że brak pełnego wdrożenia przepisów dotyczących wewnętrznego rynku energii pozostaje jedną z głównych przeszkód w ukończeniu tego rynku; uważa, że niezbędna konsolidacja rynku wewnętrznego obejmuje rozszerzenie infrastruktury przy jednoczesnym wdrożeniu przepisów w zakresie rynku wewnętrznego i egzekwowaniu przepisów dotyczących konkurencji;

17. podkreśla, że modernizacja istniejącej infrastruktury oraz budowa nowej, inteligentnej i elastycznej infrastruktury wytwarzania, przesyłu (zwłaszcza transgranicznych gazowych i elektrycznych linii międzysystemowych), dystrybucji i magazynowania energii to najważniejsze czynniki stabilnego, dobrze zintegrowanego i dobrze połączonego rynku energii, gdzie unika się jakichkolwiek negatywnych skutków, jak np. nieplanowanych przepływów energii, i gdzie zapewnione są dostawy po przystępnych i konkurencyjnych cenach, potencjał wszystkich zrównoważonych źródeł energii, mikrogeneracji, kogeneracji i wydajności, zarządzania strony popytowej i magazynowania jest w pełni wykorzystany, a do 2015 r. należy zrealizować to, by żadne państwo członkowskie nie pozostawało w izolacji od europejskich sieci gazowych i elektrycznych, np. poprzez synchroniczne zintegrowanie odizolowanych systemów energetycznych z europejskimi sieciami kontynentalnymi; podkreśla, że inwestycje na dużą skalę powinny być realizowane równoległe z inwestycjami w sieci regionalne lub nawet lokalne, ponieważ wytwarzanie energii w coraz większej mierze odbywa się na szczeblu regionalnym/lokalnym;

18. zauważa w związku z tym, że zdecentralizowane dostawy energii odnawialnej zmniejszają potrzebę budowy nowych linii przesyłowych, a tym samym związanych z tym kosztów, ponieważ zdecentralizowane technologie – które można bezpośrednio zintegrować w domach, miastach i oddalonych obszarach – są znacznie bliżej użytkowników końcowych;

Wtorek, 10 września 2013 r.

19. przyjmuje do wiadomości, że umożliwienie wzrostu produkcji energii odnawialnej bez współmiernego rozwoju niezbędnej infrastruktury może prowadzić do nieskoordynowanych transgranicznych przepływów pętlowych, a tym samym nieoptymalnych cen energii;
20. przypomina, że cel państw członkowskich polegający na osiągnięciu poziomu połączeń międzysystemowych energii elektrycznej i gazu wynoszącego co najmniej 10 % ich zainstalowanych mocy produkcyjnych, który został uzgodniony na szczycie Rady Europejskiej w 2002 i 2007 r., nie został do tej pory zrealizowany;
21. przyjmuje z zadowoleniem nacisk, jaki Komisja kładzie na to, by przyszłe systemy energetyczne Europy charakteryzowały się elastycznością; zauważa, że dla wszystkich ram czasowych sprawnie funkcjonujące transgraniczne rynki hurtowe stanowią łatwo dostępne źródło elastyczności; apeluje o podjęcie dalszych starań na rzecz stymulowania przyszłego wdrożenia technologii magazynowania energii oraz zdolności reagowania strony popytowej, co zaoferuje dodatkowe źródła elastyczności;
22. uważa, że efektywność energetyczna jest jednym z najbardziej zrównoważonych i opłacalnych sposobów na zmniejszenie rachunków za energię, zwiększenie bezpieczeństwa dostaw, zmniejszenie zapotrzebowania na import paliw kopalnych oraz unikanie emisji dwutlenku węgla; przyznaje, że każdy środek wspierający efektywność energetyczną musi odpowiadać potrzebom konsumentów, być opłacalny i wspierany właściwymi zachętami;
23. podkreśla, że zgodnie z ustaleniami Międzynarodowej Agencji Energetycznej bardziej energiczne działania w zakresie efektywności energetycznej mogą zmniejszyć import gazu do UE o jedną trzecią do 2035 r., co odpowiada 100 mld metrów sześciennych gazu;
24. przypomina, że synergia pomiędzy rozwojem, wdrażaniem i utrzymywaniem infrastruktury telekomunikacyjnej i energetycznej będą odgrywały kluczową rolę w realizacji celów Unii Europejskiej w zakresie efektywności energetycznej;
25. podkreśla potrzebę dalszego rozdziału europejskich rynków energii w celu zapewnienia konkurencji oraz dostaw energii elektrycznej po możliwie jak najniższej cenie;
26. wyraża przekonanie, że należy zachęcać do inwestycji w infrastrukturę poprzez stabilne, sprzyjające innowacjom i przewidywalne ramy regulacyjne, które nie zakłócają funkcjonowania rynku wewnętrznego, oraz że należy pozwolić funduszom emerytalnym i inwestorom instytucjonalnym inwestować w przesył, uznając że nie można tego osiągnąć inaczej niż w oparciu o rynek; jednocześnie jest jednak przekonany, że w niektórych szczególnych przypadkach transformacja infrastrukturalna jest trudna do zrealizowania bez zapewnienia środków publicznych wspierających kluczowe projekty infrastrukturalne, które mogą nie być opłacalne; podkreśla w związku z tym rolę instrumentu „Łącząc Europę” i ubolewa, że jego budżet w części „Energia” jest niższy w stosunku do propozycji Komisji Europejskiej;
27. zwraca się o zbadanie możliwości ustanowienia europejskiego funduszu inwestującego w sieci energetyczne;
28. podkreśla, że uproszczenie procedur wydawania zezwoleń w państwach członkowskich przyczyni się do rozwinięcia sieci infrastruktury oraz do odblokowania inwestycji; podkreśla, że władze lokalne i regionalne powinny odgrywać ważną rolę w tym zakresie, upraszczając procedury planowania i integrując infrastruktury energetyczne z lokalnymi i regionalnymi planami;
29. zauważa, że brak otwartego i niedyskryminacyjnego dostępu do infrastruktury przesyłowej ciągle powstrzymuje w niektórych przypadkach nowe podmioty przed podłączeniem się do sieci, a nawet konkurowaniem na rynku na równych zasadach z dominującymi przedsiębiorstwami; podkreśla potrzebę zajęcia się strukturalnymi zakłóceniami rynku, które prowadzą do wysokiego poziomu koncentracji mającego miejsce w szeregu państw członkowskich;
30. podkreśla w związku z tym, że przepisy trzeciego pakietu energetycznego powinny być stosowane w pełnym zakresie w stosunku do przedsiębiorstw europejskich i zagranicznych; uważa, że należy ograniczyć wszelkie przyznane przez Komisję odstępstwa od tych przepisów w zakresie i czasie ich stosowania oraz że powinny one podlegać przeglądowi Parlamentu i Rady;

Wtorek, 10 września 2013 r.

31. podkreśla, że brak przejrzystości i występowanie antykonkurencyjnych praktyk na hurtowych rynkach energii podważa zaufanie klientów; uważa, że istnieje pilna potrzeba zrozumienia powstawania kosztów na rynkach hurtowych, a także ich wpływu na rachunki konsumentów;

32. w pełni popiera środki podjęte w celu zapewnienia równych warunków działania, poprzez tworzenie bardziej zdecentralizowanych i konkurencyjnych modeli rynkowych, biorąc pod uwagę, że stwarzają one więcej możliwości lokalnym producentom energii i nowym podmiotom przemysłowym;

33. przypomina, że aby zapobiec ograniczaniu otwarcia rynku przez podmioty posiadające pozycję dominującą, ważne jest umożliwienie rozwoju nowych modeli biznesowych, takich jak możliwość zawierania umów jednocześnie z kilkoma dostawcami.

34. zauważa, że stabilne ramy regulacyjne – dla producentów, organów regulacyjnych, operatorów sieci, dostawców energii, dostawców usług powiązanych z popytem oraz, co najważniejsze, odbiorców końcowych i prosumentów – są bardzo ważne dla dobrego funkcjonowania rynku wewnętrznego i przyciągania długoterminowych inwestycji w rozwój infrastruktury; podkreśla, że rozwój kodeksów sieci obejmujących rozsądne, niedyskryminacyjne i racjonalne zasady powinien prowadzić do harmonizacji zarządzania siecią, struktury rynku i interoperacyjności; podkreśla, że istotne jest, by umowy dotyczące rozdziału sieci przesyłowych, produkcji i dostaw, w tym umowy w sprawie niezależnej pozycji organów regulacyjnych energetyki oraz wymogi dotyczące ochrony konsumentów, były respektowane w całej UE; z tego względu podkreśla konieczność wspierania i dalszego rozwoju roli unijnej Agencji ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER), szczególnie jej kompetencji w zakresie kontroli krajowych decyzji regulacyjnych oraz rozstrzygnięcia sporów;

35. zauważa, że istnieją obawy, iż niektóre państwa członkowskie już stosują lub zamierzają stosować krajowe mechanizmy wynagradzania zdolności wytwórczych, aby zapewnić dostawy energii elektrycznej bez należytego zbadania wszystkich możliwych rozwiązań alternatywnych, w szczególności w zakresie rozwiązań transgranicznych i elastyczności zasobów; zaznacza, że choć mechanizmy te są niezbędne w niektórych okolicznościach, mogą one ingerować w strukturę rynku hurtowego i ją zakłócać, a także – jeżeli są one skonstruowane w niewłaściwy sposób – ewentualnie tworzyć efekty blokady; wzywa Komisję do zapewnienia lepiej skoordynowanego podejścia na szczeblu UE, aby zapewnić, że wszelkie takie mechanizmy wynagradzania zdolności wytwórczych są konieczne, skuteczne, przejrzyste i niedyskryminacyjne;

36. ubolewa nad faktem, że do tej pory nie zastosowano mechanizmów współpracy wprowadzonych dyrektywą 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych; powołuje się na ustalenia Komisji, według których lepsze wykorzystywanie istniejących możliwości współpracy mogłoby przynieść znaczne korzyści, takie jak pobudzenie handlu; wzywa zatem państwa członkowskie, by w stosownych przypadkach lepiej wykorzystywały mechanizmy współpracy i ponadto zintensyfikowały komunikację pomiędzy sobą;

37. podkreśla, że – bez uszczerbku ani dla prawa państw członkowskich do wybierania własnego koszyka energetycznego, ani dla potrzeby lepszej koordynacji w całej UE – UE jako całość musi w pełni wykorzystać potencjał wszystkich zrównoważonych źródeł energii, jakimi dysponują państwa członkowskie UE, z pełnym poszanowaniem trzech celów polityki energetycznej całej UE, jakimi są w szczególności konkurencyjność, zrównoważony charakter i bezpieczeństwo dostaw;

38. zauważa, że niektóre państwa członkowskie będące wyspami energetycznymi wciąż są całkowicie odizolowane od europejskich sieci gazowych i elektrycznych, i nadal płacą wyższe ceny za zasoby energetyczne, co pogarsza ich konkurencyjność; podkreśla, że bez znacznych inwestycji w infrastrukturę te państwa członkowskie nie będą w stanie zrealizować ponowionego przez Radę Europejską zobowiązania, że od 2015 r. żadne państwo członkowskie nie powinno pozostawać w izolacji od europejskich sieci; uważa, że Komisja powinna na wniosek tych państw brać udział w negocjacjach dotyczących cen energii prowadzonych z dostawcami energii spoza UE np. przy zakupie gazu;

39. podkreśla, że solidarność pomiędzy państwami członkowskimi, do której wzywa Traktat UE, powinna mieć zastosowanie zarówno do codziennych wysiłków, jak i do zarządzania kryzysowego w wewnętrznej i zewnętrznej polityce energetycznej; zwraca się do Komisji o podanie jasnej definicji „solidarności energetycznej”, by móc dopilnować, że jest przestrzegana przez wszystkie państwa członkowskie;

Wtorek, 10 września 2013 r.

40. podkreśla, że należy zająć się przewidywanym wzrostem importu gazu i energii elektrycznej z państw trzecich do UE w krótkiej i średniej perspektywie, aby zapewnić bezpieczeństwo dostaw energii, podział obciążenia oraz sprawiedliwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego; podkreśla, że dla wielu państw członkowskich wyzwaniem to ma ścisły związek z uzależnieniem od importu gazu i ropy z jednego kraju trzeciego oraz aby sprostać temu wyzwaniu, należy podjąć środki mające na celu zróżnicowanie dostawców energii, korytarzy i źródeł dostaw; przyznaje, że strategicznym celem w tym zakresie jest budowa południowego korytarza gazowego, w tym rurociągu Nabucco, oraz ewentualne połączenie go z Europą Środkową i Wschodnią, a także budowa korytarzy, którymi będzie można dostarczać do UE ok. 10-20 % europejskiego zapotrzebowania na gaz do 2020 r., w celu zapewnienia, by każdy region europejski miał fizyczny dostęp do co najmniej dwóch różnych źródeł gazu;

41. jest przekonany, że otwarty i przejrzysty rynek wewnętrzny, na którym wszystkie przedsiębiorstwa unijne i pochodzące z państw trzecich przestrzegają *acquis communautaire* w obszarze energii może wzmocnić pozycję negocjacyjną dostawców energii z UE wobec konkurentów zewnętrznych, co jest szczególnie ważne dla potencjału dalszej koordynacji zewnętrznych zakupów energii na szczeblu UE; wzywa UE do rozważenia możliwości utworzenia wspólnej agencji zajmującej się zakupem gazu oraz niezbędnych w tym celu mechanizmów, tak by utworzyć przeciwwagę w stosunku do monopolistycznej pozycji, jaką zajmują główni dostawcy zewnętrzni; zauważa, że stosunkami z dostawcami energii z UE i z krajów trzecich musi kierować zasada wzajemności; nalega na konieczność uwzględnienia przez Komisję – w ramach jej stosunków z dostawcami energii z państw trzecich – konsekwencji podejmowanych przez nią decyzji dotyczących cen płaconych przez konsumentów i informowania o tych konsekwencjach;

42. jest przekonany, że należy udzielić Komisji mandatów do prowadzenia negocjacji nad projektami infrastruktury o strategicznym znaczeniu, dotyczących bezpieczeństwa dostaw dla całej UE, i że należy rozważyć możliwość udzielenia takich mandatów również w przypadku innych umów międzyrządowych, o których uważa się, że mają one znaczący wpływ na długoterminowe cele unijnej polityki energetycznej, w szczególności niezależności energetycznej UE; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w ramach prowadzonych przez Komisję negocjacji w sprawie umowy między UE a Azerbejdżanem i Turkmenistanem, dotyczącej budowy transkaspjskiego systemu rurociągów;

43. podkreśla, że stopniowa konwergencja zachęt związanych z odnawialnością i efektywnością oraz harmonizacja dodatkowych kosztów energii we wszystkich państwach członkowskich na okres po 2020 r. jest bardzo ważna dla dobrego i efektywnego funkcjonowania wewnętrznego rynku energii, zarówno na szczeblu hurtowym, jak i detalicznym, oraz dla tworzenia warunków sprzyjających długoterminowemu rozwojowi i szerokiej akceptacji odnawialnych źródeł energii;

44. uważa, że w krótkoterminowej perspektywie należy zachęcać regionalne ugrupowania sąsiadujących ze sobą państw członkowskich do zastąpienia planów krajowych ujednoliconym lub jednym regionalnym systemem wsparcia dla sektora energii odnawialnej;

45. zachęca państwa członkowskie do regularnego przeprowadzania przeglądów taryf gwarantowanych lub innych taryf wsparcia, i w sposób transparentny, który pozwoli dostosować je do malejących cen technologii i dostaw;

46. zauważa czasami niewystarczające wykorzystanie wspólnych projektów badawczych UE wspieranych z programów ramowych i inicjatyw takich jak plan EPSTE w perspektywie rozwoju nowych technologii pozwalających na poprawę efektywności, źródeł energii odnawialnej, bezpieczeństwa elektrowni jądrowych, niskoemisyjnego korzystania z paliw kopalnych, a także sieci inteligentnych, z których wszystkie są niezmiernie ważne dla rynku energii;

47. uważa, że należy poczynić większe postępy na drodze ku realizacji przyszłych autostrad elektroenergetycznych, a w szczególności autostrady elektroenergetycznej Południowy Wschód – Północ (SENEH), co pomogłoby również dostosować przesył energii wytwarzanej w parkach fotowoltaicznych, takich jak projekt Helios, z Europy południowo-wschodniej do Europy północnej i zachodniej;

Potrzebne są pilne działania

Dobrze zintegrowany, otwarty i dobrze regulowany konkurencyjny wewnętrzny rynek energii

48. wzywa państwa członkowskie do pełnej transpozycji i pełnego wdrożenia w trybie pilnym wszystkich odpowiednich aktów prawnych UE, a w szczególności trzeciego pakietu energetycznego; wzywa Komisję do podjęcia działań w stosunku do tych państw członkowskich, w których wdrożenie zostało zbyt opóźnione; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja rozpoczęła już oficjalne postępowanie w celu zbadania naruszeń przepisów unijnych;

Wtorek, 10 września 2013 r.

49. podkreśla potrzebę zajęcia się strukturalnymi zakłóceniami rynku oraz brakiem przejrzystości rynku; apeluje do Komisji o zwiększenie wysiłków na rzecz egzekwowania wdrożenia trzeciego pakietu energetycznego;

50. zwraca się do Komisji o ściśle monitorowanie skutecznego wdrożenia przepisów Unii dotyczących energii, w szczególności ustanawiających zasadnicze prawa odbiorców, a także tych, które dotyczą operatorów systemu, krajowych organów regulacyjnych i zasad konkurencji, w tym pomocy państwa, oraz przepisów zmierzających do zmniejszenia zjawiska przepływów pętlowych na wewnętrznym rynku energii elektrycznej, które stanowią znaczne, lecz wykonalne wyzwanie dla wewnętrznego rynku energii, ponieważ osłabiają bezpieczeństwo systemu energetycznego przez zmniejszenie możliwości magazynowania i potencjału sieci; nalega na Komisję, by użyła najwłaściwszych środków leżących w jej dyspozycji w celu zaradzenia wszelkim przedłużającym się z niezgodnościami z odpowiednimi przepisami UE;

51. zauważa, że do tej pory przerwy w dostawie energii elektrycznej wynikały z awarii w funkcjonowaniu, a nie z braku zdolności; przyznaje, że w wyniku recesji gospodarczej wysokie ceny gazu ziemnego oraz rosnąca część wytwarzania odnawialnej energii, które charakteryzuje się brakiem ciągłości, inwestorzy w UE borykają się ze sporą niepewnością przy rozwijaniu zdolności do elastycznego wytwarzania energii elektrycznej; wzywa Komisję, aby przeprowadziła wszechstronną ocenę wystarczalności mocy wytwórczych, opartą na ujednoliconej metodologii, i aby zaproponowała wytyczne w sprawie sposobów zwiększenia elastyczności i utrzymania bezpieczeństwa dostaw;

52. nalega na Komisję i państwa członkowskie, by lepiej koordynowały projekty infrastrukturalne, tym samym zapewniając pełną ogólnounijną spójność systemu i opłacalność poprzez wykorzystanie synergii w wymiarze transgranicznym i wydajniejszą sieć infrastruktury; podkreśla, że należy wspierać zintegrowane podejście obejmujące operatorów systemów dystrybucyjnych; w tym celu zachęca Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia szybkiej oceny, wyboru, wydawania zezwoleń i wykonania projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania, szczególnie w odniesieniu do elektrycznych i gazowych transgranicznych linii międzysystemowych, w tym mechanizmów odwrotnego przepływu, skroplonego gazu ziemnego, infrastruktury magazynowania energii oraz inteligentnych sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, które mają zasadnicze znaczenie dla dobrze zintegrowanego i dobrze funkcjonującego rynku energii;

53. zaleca Komisji, aby w ramach przyznawania środków z instrumentu „Łącząc Europę” w dziedzinie energii przyznawała pierwszeństwo projektom mającym największy wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, wspierając w ten sposób konkurencyjność, szybkie zapewnienie dużego udziału energii ze źródeł odnawialnych, utworzenie niezbędnych połączeń transgranicznych i bezpieczeństwo dostaw;

54. wzywa Komisję do przeprowadzenia nowego przeglądu istniejących planów dotyczących przedsięwzięć energetycznych, zwłaszcza w odniesieniu do budowy nowych terminali odbiorczych skroplonego gazu ziemnego, których planowane ukończenie potrwa ponad 10 lat, do oceny ich korzyści ekonomicznych – z uwzględnieniem nowych terminali odbiorczych skroplonego gazu ziemnego będących w budowie lub w fazie planowania w poszczególnych państwach członkowskich, i które w niedalekiej przyszłości przyczynią się do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii w państwach członkowskich określanych jako wyspy energetyczne – a także do przyczynienia się do finansowania takich projektów;

55. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia skutecznego systemu zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, aby promować wydajne wykorzystanie istniejącej zdolności przesyłu gazu i energii elektrycznej, zmniejszając koszt związany ze zwiększaniem zdolności sieci, oraz aby zwiększyć połączenie źródeł energii odnawialnej z siecią elektryczną;

56. wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego powstrzymania się od ograniczania cen lub regulowania detalicznych cen energii, określanych na szczeblu krajowym poniżej ponoszonych kosztów, ponieważ takie środki poważnie zagrażają przyszłym inwestycjom w potencjał i infrastrukturę w sektorze energetycznym; podkreśla jednak, że strategię polityczną w tym zakresie powinny uwzględniać uzasadnione interesy konsumentów znajdujących się w trudnej sytuacji, którym prawdziwa konkurencja na rynku energii nie zawsze przynosi korzyści;

Wtorek, 10 września 2013 r.

57. z zadowoleniem przyjmuje determinację Komisji do wzmocnienia przepisów antymonopolowych i o pomocy publicznej w stosunku do całego sektora przedsiębiorstw energetycznych i ich filii działających na terytorium Unii Europejskiej, przepisów zapewniających równe szanse z równymi warunkami dostępu dla wszystkich uczestników rynku; wzywa Komisję do wydania wytycznych dotyczących sposobów oceniania nadużywania przez jakiegokolwiek przedsiębiorstwo dominującej pozycji na rynkach gazu i energii elektrycznej, a także zapewnienia wytycznych dotyczących najlepszych praktyk i doświadczeń zdobytych w ramach systemów wsparcia dla sektora energii odnawialnej;

58. zwraca się do Komisji, aby zmieniła zasady dotyczące pomocy państwa w odniesieniu do krajowych środków zwiększania efektywności energetycznej, a także projektów energetycznych współfinansowanych w ramach polityki spójności, aby więcej takich działań mogło otrzymać finansowanie państwa, co spowoduje, że projekty te będą kompletne;

59. zaleca, aby Komisja wykorzystwała swoje uprawnienia do kontroli nad pomocą państwa, aby wspierać rozwój infrastruktury transgranicznych; uważa, że takie linie międzysystemowe miałyby ogromne znaczenie dla zwiększenia zdolności do korzystania z dostaw sąsiedniego kraju w nagłej sytuacji energetycznej lub w przypadku braku równowagi energetycznej, a także dla stopniowego zmniejszenia dotacji;

60. zdecydowanie popiera wysiłki Komisji w oparciu o skoordynowane prace prowadzone przez ENTSO, zmierzające do wprowadzenia do 2014 r. zharmonizowanych kodów sieci i zasad zgodnie z planem i do zapewnienia stabilności i większej otwartości na inwestycje ram regulacyjnych wewnętrznego rynku energii;

61. zdecydowanie popiera środki regulacyjne podjęte przez Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki i władze krajowe w celu propagowania, usprawniania i upraszczania transgranicznego handlu energią, w tym na rynkach dnia bieżącego, rynkach dnia następnego i rynkach bilansujących, oraz zbliżania systemów energetycznych różnych państw członkowskich poprzez promowanie przejrzystego korzystania z połączeń międzysystemowych; podkreśla potrzebę dysponowania przez Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki i organy krajowe odpowiednią liczbą pracowników o niezbędnych kwalifikacjach, doświadczeniu i wiedzy fachowej do prowadzenia zadań związanych z monitorowaniem transakcji hurtowych oraz wykrywaniem praktyk handlowych opartych na poufnych informacjach i prób manipulowania rynkiem;

62. w odniesieniu do wewnętrznego rynku energii wzywa Komisję, aby w trybie pilnym przedstawiła dogłębną analizę dotyczącą wystarczalności systemu i elastyczności krajowych mocy wytwórczych w perspektywie krótko-, i długoterminowej, z pełnym uwzględnieniem potencjalnego wpływu wszystkich elastycznych środków, takich jak reakcje popytu, magazynowanie energii i połączenia międzysystemowe, a także do przedstawienia sprawozdania na temat wpływu stosowanych środków krajowych związanych z oceną możliwości i planowaniem rozwoju na wewnętrzny rynek energii i przepisy dotyczące konkurencji, uwzględniając konsekwencje pod kątem bezpieczeństwa dostaw oraz transgranicznych aspektów tej uzupełniającej polityki kształtowania struktury rynku; wzywa w związku z tym do podejmowania dalszych wysiłków w zakresie wprowadzania w przyszłości technologii magazynowania energii i reakcji popytu, które to aspekty stanowią dodatkowe źródła elastyczności;

63. wzywa Komisję, aby przygotowała wytyczne dotyczące stosowania i wdrażania zasobów elastyczności, takich jak zarządzanie stroną popytową, magazynowanie i fizyczna infrastruktura, w tym transgraniczna, aby państwa członkowskie mogły opracować i wprowadzić w życie na swoim terytorium krajowe strategie wdrażania zasobów elastyczności;

64. wzywa Komisję i ENTSO-E do opracowania spójnej i ujednoliconej metodologii zapewniania wystarczalności mocy wytwórczych w Europie, w tym pozytywnego wkładu odnawialnych źródeł energii, a w szczególności zmiennych źródeł energii odnawialnej;

65. wzywa Komisję do zbadania przyszłych form rynku energii, które w przeciwieństwie do obecnych krajowych mechanizmów zdolności mogłyby stworzyć dodatkowe niedyskryminacyjne strumienie dochodów dla inwestorów we wszystkich rodzajach wytwarzania energii elektrycznej i zapewnić najbardziej opłacalne świadczenie usług w ramach elastyczności w sektorze energetycznym;

66. wzywa Komisję, aby ustaliła zasady wspierające dalszy rozwój rynku usług pomocniczych, otwartego na udział wszystkich źródeł energii, w tym odnawialnych;

Wtorek, 10 września 2013 r.

67. wzywa Komisję, państwa członkowskie i odpowiednie podmioty do zapewniania zachęt i wspierania regionalnych inicjatyw i partnerstw mających na celu ściślejszą integrację rynku, poprzez ustanawianie regionalnych giełd energii i ośrodków handlu gazem, i poprzez bardziej ujednolicone przepisy dotyczące handlu gazem i mechanizmy łączenia rynków we wszystkich ramach czasowych, a także poprzez przyjęcie odpowiedniego poziomu płynności i przejrzystości rynku;

68. podkreśla, że środki rynku wewnętrznego powinny propagować zróżnicowanie źródeł energii, zarówno rodzimych, jak i zewnętrznych, i nie powinny koncentrować się przede wszystkim na dalszym rozwoju lub rozszerzaniu istniejących tras i dostaw;

69. zwraca uwagę na zewnętrzny wymiar rynku energii, którego celem jest ułatwienie wszystkim państwom członkowskich uzyskania dostępu do zróżnicowanych źródeł energii; wzywa Komisję do korzystania, w porozumieniu z ESDZ, z instrumentów polityki zagranicznej do propagowania zasad i norm wewnętrznego rynku energii wobec państw trzecich, w szczególności wobec sąsiedztwa UE; nalega na Komisję, by w drodze dialogów dwustronnych z odpowiednimi państwami trzecimi rozwiązała zagadnienie jasnych zasad zarządzania ograniczeniami przesyłowymi w transgranicznych połączeniach elektrycznych i gazowych oraz dostępu stron trzecich do sieci przesyłowych; zdecydowanie wzywa Komisję do podjęcia środków mających na celu zapobieganie praktykom antykonkurencyjnym ze strony przedsiębiorstw z państw trzecich, które mogą prowadzić do ograniczenia konkurencji, wyższych cen lub obniżenia bezpieczeństwa dostaw energii; wzywa Komisję do zapewnienia w jej stosunkach z partnerami zewnętrznymi, by przedsiębiorstwa z UE były w stanie konkurować globalnie na równych zasadach; wzywa Komisję do nasilenia współpracy w zakresie bezpieczeństwa jądowego z państwami graniczącymi z UE; wzywa Komisję do poinformowania o wszystkich elementach, które sprawiają wciąż trudności w odniesieniu do wprowadzania w życie trzeciego pakietu energetycznego, oraz do przedstawienia klarownych liczb dotyczących ich wpływu na ceny płacone przez konsumentów;

70. zwraca się do państw członkowskich i Komisji o zwiększenie politycznego i finansowego poparcia dla Wspólnoty Energetycznej oraz podjęcie dodatkowych środków w celu wsparcia rozszerzenia zasad rynku wewnętrznego na Europę Południowo-Wschodnią i Wschodnią;

71. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, w związku z utworzeniem mechanizmu wymiany informacji w odniesieniu do międzyrządowych umów o polityce energetycznej zawieranych między państwami członkowskimi UE a krajami trzecimi, o wykazanie większych ambicji i zadbanie o to, aby umowy sprzeczne z ustawodawstwem dotyczącym rynku wewnętrznego nie były zawierane; uważa, że Komisja powinna móc sprawdzać projekty umów pod kątem ich zgodności z unijnym dorobkiem prawnym oraz, jeżeli zajdzie taka potrzeba, brać udział w negocjacjach;

72. przypomina Komisji, że rynek wewnętrzny nie jest niezależny od rynku światowego; zwraca się do Komisji, aby w pełni uwzględniła zalecenia Parlamentu dotyczące zewnętrznego wymiaru polityki energetycznej⁽¹⁾ podczas planowania swych działań w zakresie rynku wewnętrznego; potwierdza swoje poparcie dla idei, że jedynie w pełni funkcjonujący rynek wewnętrzny umożliwi UE przemawianie jednym głosem w skali globalnej; zwraca się do Komisji o dalsze opracowywanie kolejnych działań w dziedzinie zewnętrznej polityki energetycznej;

73. uważa, że przyszła umowa o wolnym handlu między UE a Stanami Zjednoczonymi powinna zawierać rozdział poświęcony kwestiom związanym z energią, które mogłyby wpływać na rynek wewnętrzny, m.in. takim jak: handel hurtowy energią, handel surowcami, zasady transportu energii morskiej, systemy handlu emisjami, normy bezpieczeństwa paliw, praktyki księgowo-energetyczne, państwowe dotacje do energii oraz transfer własności intelektualnej w odniesieniu do poszukiwania źródeł energii, jej produkcji, przetwarzania i produktów końcowych;

74. popiera mandat udzielony Komisji przez Radę Europejską dotyczący przedstawienia przed końcem 2013 r. analizy składników cen i kosztów energii oraz czynników kosztotwórczych w poszczególnych państwach członkowskich, ze szczególnym uwzględnieniem skutków dla gospodarstw domowych, MŚP i sektorów energochłonnych, a także szerzej – w odniesieniu do konkurencyjności UE wobec jej globalnych partnerów gospodarczych; wzywa również Komisję do stałego monitorowania cen i kosztów energii w państwach członkowskich;

75. wzywa Komisję i państwa członkowskie, w odniesieniu do wewnętrznego rynku gazu, do przeprowadzenia przeglądu wszystkich umów gazowych opartych na przestarzałych mechanizmach ustalania cen, w szczególności na zasadzie indeksacji cen ropy, które narzucają wysokie ceny na konsumentów, oraz wzywa Komisję, aby pomogła w zbadaniu możliwości renegotjacji tych umów, nie tylko w kontekście ich przedłużenia; podkreśla konieczność

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0238.

Wtorek, 10 września 2013 r.

opracowywania i wspierania wszystkich produktów i mechanizmów mających na celu wzmocnienie krótkoterminowych zdolności handlu gazem; podkreśla, że powyższe środki mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia rzeczywistej konkurencyjności w odniesieniu do cen dostaw gazu do wszystkich konsumentów na wewnętrznym rynku gazu;

Skuteczna ochrona i wspieranie konsumentów

76. wzywa Komisję, państwa członkowskie i odpowiednie podmioty do poprawienia jakości i dostępności informacji przedstawianych konsumentom, oferowania konsumentom jasnych i przejrzystych metod naliczania opłat oraz do ustanowienia porównywarek cen umożliwiających konsumentom dokonywanie świadomych wyborów i zapoznających ich ze sposobami kontroli zużycia, możliwościami oszczędności energii i efektywności energetycznej oraz produkcji na małą skalę; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia dyrektywy w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz rozporządzenia w sprawie internetowego systemu rozstrzygania sporów konsumenckich; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji ustanowienia platformy informacyjnej o prawach konsumentów; zaleca Komisji i państwom członkowskim prowadzenie przyjaznych dla konsumenta kampanii informacyjnych, w których aktywnie powinny uczestniczyć władze rządowe oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego;

77. zwraca uwagę, że choć ceny energii spadły na świecie na hurtowych rynkach energii, konsumenci nadal płacą wysokie ceny; wzywa Komisję, państwa członkowskie i urzędy regulacyjne państw członkowskich do zapewnienia, by konsumenci mogli bezpośrednio i odpowiednio korzystać ze zmian cen na hurtowych rynkach energii;

78. zachęca państwa członkowskie i Komisję do opracowania kompleksowej strategii mającej na celu zachęcanie konsumentów i prosumentów do aktywnego uczestnictwa w rynku energii, m.in. poprzez istniejące przepisy oraz przez wdrażanie odpowiednich przepisów dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej; zachęca do regularnego dostosowywania sygnału taryfowego korzystania z sieci w celu odpowiedniego informowania obecnych i przyszłych użytkowników oraz dla wypracowania w ten sposób spójności sieci i pojedynczych decyzji;

79. wzywa Komisję do zachęcania sektorów energii i technologii komunikacyjnych i informacyjnych do dalszej współpracy, a także zachęca do przejrzenia istniejących ram regulacyjnych w celu pobudzenia innowacji dotyczących energii, tak by korzyść odnieśli wszyscy konsumenci i by ułatwić rozwój sieci inteligentnych w sposób przyjazny dla użytkownika, bezpieczny i pewny, który nie nakłada na konsumentów obciążeń finansowych i uwzględni prywatność ich danych; wzywa do współpracy w rozwijaniu inteligentnych sieci na szczeblu europejskim, krajowym i regionalnym oraz opracowaniu europejskich norm w zakresie inteligentnych sieci energetycznych;

80. nalega na państwa członkowskie oraz na władze regionalne i lokalne, by propagowały i tworzyły zachęty finansowe dla inwestycji w rozwiązania z zakresu technologii informacyjnych i komunikacyjnych w sieciach inteligentnych oraz by zmierzały w kierunku rynku prosumenta, prowadzącego do większej elastyczności, efektywności energetycznej i oszczędności energii oraz dobrowolnego udziału strony popytowej;

81. oczekuje na wytyczne Komisji w celu wsparcia ustanawiania ambitnych celów politycznych wobec konsumentów szczególnie narażonych, które będą pomagać państwom członkowskim w lepszym określaniu ich podejścia do tej kategorii konsumentów; wzywa Komisję do przygotowania tych wytycznych z należytym uwzględnieniem istniejących krajowych mechanizmów i instrumentów ochrony takich konsumentów, tak by osiągnąć spójniejsze i całościowe podejście na szczeblu UE, pozostawiając państwom członkowskim wybór najodpowiedniejszych instrumentów zapewniających takie wsparcie; nadmienia, że kompleksowe doradztwo oferowane tej kategorii konsumentów oraz wymiana najlepszych praktyk mogą odegrać ważną rolę;

82. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedzianą przez Komisję analizę ubóstwa energetycznego w UE; uważa, że w jednej z części tej analizy Komisja powinna ująć działania, które mają sprawić, że zwalczanie ubóstwa energetycznego stanie się elementem społecznego koszyka usług w Europie, np. za pośrednictwem funduszu społecznego i Funduszu Spójności; stwierdza, że istniejące i nowe programy efektywności energetycznej powinny w każdym przypadku obejmować działania ukierunkowane na grupy o niskich dochodach;

83. nakłania Komisję, aby opracowała i rekomendowała właściwą, ukierunkowaną na dostawcę strukturę rynku detalicznego w celu harmonizacji europejskich rynków detalicznych, a tym samym złagodzenia obciążeń administracyjnych konsumentów przez zezwolenie dostawcom na ujmowanie wszystkich opłat bezpośrednio w rachunku za energię elektryczną;

Wtorek, 10 września 2013 r.

Wspieranie przysłych wyzwań energetycznych i klimatycznych

84. wzywa państwa członkowskie, Komisję i odpowiednie podmioty do przekształcenia, tak szybko jak jest to możliwe, niezbędnych systemów wsparcia dla wszystkich producentów energii elektrycznej w przejrzyste, przewidywalne i zbieżne mechanizmy, wynikające z czynników rynkowych, tak by stworzyć wspólny rynek dla wymaganych elementów wsparcia, takich jak efektywność energetyczna, prosumenci, kogeneracja, energia odnawialna i usługi wspierania sieci, w sposób zapewniający ich współoddziaływanie i zapobiegający powielaniu się działań; wzywa Komisję do przedłożenia wytycznych dotyczących skutecznych i opłacalnych systemów wsparcia dla energii odnawialnej;

85. wzywa Komisję, państwa członkowskie i krajowe organy regulacyjne do dokonania przeglądu wskaźników używanych do pomiaru stopnia konkurencji na rynkach energii oraz włączenie takich wskaźników jak: odsetek konsumentów korzystających z najtańszych taryf, zdolność nowych przedsiębiorstw do wejścia na rynek oraz poziomy obsługi klienta i innowacji, gdyż wszystkie z nich pomogą w stworzeniu rzeczywistego obrazu poziomu konkurencji na rynku;

86. w odniesieniu do wewnętrznego rynku energii elektrycznej wzywa Komisję do dokładnego zbadania skutków integrowania rosnącego udziału niskoemisyjnych źródeł odnawialnych z sieciami energetycznymi w odniesieniu do wsparcia finansowego, ogólnosystemowych wymagań technicznych i struktury rynku; podkreśla, że dotychczas brak skoordynowanego podejścia do tych źródeł energii utrudniał ich integrację z europejskimi systemami energetycznymi; podkreśla fakt, że obecne europejskie sieci energetyczne i infrastruktura magazynowania muszą zostać dostosowane do udziału wytwarzania rozproszonego z odnawialnych źródeł energii; podkreśla znaczenie gazu jako paliwa alternatywnego umożliwiającego zmienność produkcji energii odnawialnej i zwraca się do Komisji o dokonanie oceny niezbędnego poziomu elastyczności w systemie energetycznym (inteligentne sieci, zarządzanie popytem, magazynowanie i elastyczne zdolności rezerwowe); uważa, że magazynowanie za pomocą zbiorników pompowych musi odegrać istotną rolę w magazynowaniu energii elektrycznej;

87. zwraca się do Komisji, aby w następnym okresie nadal wykorzystywała fundusz rozwoju regionalnego, Fundusz Spójności i inne fundusze strukturalne UE na wspieranie tworzenia inteligentnych sieci gazowych i elektroenergetycznych, aby lepiej zintegrować nowe rodzaje i źródła energii oraz na modernizację wszystkich regionów Europy; uważa, że należy również zachęcać operatorów systemów dystrybucyjnych do akceptacji zmian w ich sieciach;

88. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania zachęt mających na celu uwolnienie niewykorzystanego potencjału mikrogeneracji oraz do zwracania uwagi na potrzebę dalszego rozwoju kogeneracji jako najefektywniejszego sposobu produkcji energii elektrycznej i ciepła, oraz do oparcia tej możliwości na szerokim zastosowaniu systemów ciepłowniczych i chłodniczych;

89. podkreśla potencjał kogeneracji/systemu lokalnego ogrzewania i chłodzenia, jeśli chodzi o włączenie rosnącego udziału nieciąglej energii elektrycznej przez uzupełnienie rynku energii o elastyczność i odporność oraz zapewnienie ekonomicznego magazynowania energii w przypadku nadwyżki energii elektrycznej; wzywa Komisję, aby zajęła się tym tematem i doceniła te zdolności w przyszłej inicjatywie dotyczącej ram mechanizmów wynagradzania zdolności oraz wsparła taki rodzaj integracji międzysektorowej i zrównoważenia w ramach programu „Horyzont 2020”;

90. wzywa Komisję, aby zainicjowała studium analizujące nowe i racjonalne pod względem kosztów struktury rynku w odniesieniu do europejskiego rynku energii elektrycznej w celu dopilnowania, aby konsumenci otrzymywali energię elektryczną po rozsądnych cenach oraz w celu zapobiegania ucieczce emisji;

91. z zadowoleniem odnosi się do prac, jakie zrealizowano w celu uczynienia badań w dziedzinie energii priorytetem programu Horyzont 2020, i zwraca się do państw członkowskich, aby w pełni wykorzystywały tę dziedzinę planowania; zachęca Komisję i państwa członkowskie do wspierania i rozwijania badań nad innowacyjnymi technologiami energetycznym, a także do udoskonalenia istniejących technologii, które nie są objęte programem „Horyzont 2020” ani projektami Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia synergii między unijnymi i krajowymi programami badawczymi, uznając fakt, że badania stanowią jedyny sposób, by zmniejszyć emisje, zwiększyć bezpieczeństwo energetyczne, poprawić pozycję konkurencyjną przemysłu UE na rynku globalnym, zachować czołową pozycję UE w technologii oraz wnieść wkład w europejski program na rzecz wzrostu i zatrudnienia; podkreśla potrzebę zapewnienia przemysłowi pewności prawa w okresie wykraczającym poza rok 2020;

Wtorek, 10 września 2013 r.

92. nalega na Komisję, aby udostępniła wystarczające środki finansowe na rozwój inteligentnych sieci dystrybucyjnych, które zapewniają najbardziej opłacalny sposób upowszechnienia na szeroką skalę wytwarzania rozproszonego z odnawialnych źródeł energii, a jednocześnie zapewniają bezpieczeństwo dostaw i w jak największym stopniu wykorzystują potencjał oszczędności energii;

93. zauważa, że obecny system, charakteryzujący się rozdrobnionym rynkiem wewnętrznym, stawia wyzwania związane ze stabilnością przedsiębiorstw i inwestorów w perspektywie długoterminowej, które mogą doprowadzić do zamykania zakładów oraz niepewności w odniesieniu do zatrudnienia i zdolności wytwórczych; zwraca się do Komisji o podjęcie niezależnej oceny przyszłości rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu, w której centralne miejsce zajmą kwestie dotyczące inwestycji, zatrudnienia w sektorze, środowiska i ochrony konsumentów; wnosi, aby ocenę tę zakończyć do marca 2014 oraz aby była ona wszechstronna dzięki uwzględnieniu opinii zainteresowanych podmiotów, takich jak partnerzy społeczni, przedstawiciele gospodarstw domowych o niskich dochodach, organizacje ochrony środowiska i MŚP;

o
o o

94. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0345

Wdrażanie środków efektywności energetycznej i ich wpływ w ramach polityki spójności

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 września 2013 r. w sprawie wdrożenia środków efektywności energetycznej i ich wpływu w ramach polityki spójności (2013/2038(INI))

(2016/C 093/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 37 Karty praw podstawowych UE,
- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1080/2006 z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1783/1999,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1084/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające Fundusz Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1164/94,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmieniającą dyrektywy 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylającą dyrektywy 2004/8/WE i 2006/32/WE,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków,